

„Балкански самит“ у Берлину изазвао је значајну пажњу не само у земљама учесницама већ и шире у Европи. Тема остаје и даље актуелна, посебно са аспекта циљева њеног организатора и ефекта мера које буду предузимане према региону Западног Балкана. Тек предстоји озбиљна анализа шта ко добија, а шта губи у овом „Ангелином гамбиту“. У шаховском гамбиту жртва је углавном унапред позната, а она се може наслутити и у овом политичком.

Нешто нисам приметил да се балканским лидерима зажарио образ од Ангелине, шамара да Берлин, а не Беч, а „депеоваће се“ и безидејни Париз, а не нека од престоница Балкана, организује такъв самит. А требало је: „Вишеградско пријемније“ била потребна ни мања ни мањех. Организовали су се сами, показали заједништво, унапредили сарадњу и према ЕУ наступали јединствено.

Стиче се утисак да је Берлинска конференција организована на брзину, без озбиљних припрема, па се ни конкретнији резултати нису могли очекивати. „Балканци“ су очекивали макар мало, а Берлин, када су паре и пројекти у питању, понудио је још мање. То нам је брутално јасно саопштио немачки амбасадор Хајнц Вилхелм: „Конференција у Берлину имала је, пре свега, политички карактер, а не да Немачка директно учествује у пројектима“. Дакле, важан је био тајминг и ко ће пре ставити Балкан под свој патронат, Берлин или неко други. Свакако, не дозволити Русији, чак онемогућити је.

Са озбиљним заоштравањем односа на релацији САД, ЕУ и Русије због кризе у Украјини, ојачане неоотоманске политике Турске после недавних избора, као и преокупираности САД на Средњем и Блиском истоку, али и са Кином, Балкан постаје стратешки значајан

регион за све набројане актере. Србија, као кључна земља региона, по замисли моћника, треба да промени свест о свом идентитету, да прихвати „Ангелине жеље као своје“ и да заборави на свог традиционалног савезника, Русију. А ту су још Приштина, Бањалука и Нови Пазар, где Србија треба понешто још да „испоручи“. Амбасадори Немачке, Аустрије и Француске „просветлише“ нас у хору својим изјавама да од неутралности Србије нема ништа. Чак ни колико Аустрија, јер, ето, определили сте се за ЕУ.

Безбедност Русије и посебно њен утицај у међународним односима брани се и изграђује не само у Украјини и на њеним западним границама, већ и на Балкану. Неоотоманске амбиције Турске, за ангажованије присуство на Балкану, кроз ојачале позиције двојца Ердоган-Давутоглу, у условима „привилегованог партнерства“ са ЕУ, тек ће почети да добијају конкретне форме и активности. ЕУ са пријемом Хрватске, уз познати „замор“ од проширења, окреће се сопственим проблемима, а евентуално новим чланицама обећава магловиту „европску перспективу“, при чему бриселски званичници све ређе употребљавају термин „ЕУ перспектива“.

Немачка офанзива на Балкан

Пише: Радоман Јовић
уторак, 09 септембар 2014 11:25

Немачка офанзива на Балкан

Пише: Радоман Јовић
уторак, 09 септембар 2014 11:25

